Temps Ordinari - Catorzè diumenge

Per JosepMB el dl., 29/06/2026 - 11:00

Za 9,9-10.13,1
Rm 8,9.11-13
Mt 11,25-30

Ens trobem davant d'una profunda i clara acció de gràcies de Jesús al Pare del Cel. És un missatge que ens convida a viure agraïts tot allò que, per boca i per les accions de Jesús anem coneixent. És reconèixer, també, que no tothom podrà reconèixer el Pare, fins I tot si estem vivint evangèlicament la vida. No és un tema de ser digne o no. És senzilla i clarament una crida a seguir honradament, sense massa seguretats però, amb molta Fe Jesús.

La revelació comporta sempre un dinamisme interior, de l'esperit i de l'ànima que ens fa estar amatents com l'Evangeli, amagat als savis del món, treballa en mi per a bé dels més senzills i pobres de tota mena.

Finalment, la paraula "veritablement" ens anima al discerniment, a destriar a la llum de l'Evangeli, la Veritat del Pare revelada en Jesús. Demanem doncs, "ser elegits" per, amb fortalesa i enteniment, dir sí, des de la humilitat, i per col·laborar en el projecte de Déu revelat pel Fill.

I segueix Jesús: "*Veniu a mi*". Quina invitació més bonica, necessària i clara!

Segurament, quan hom se sent cansat i afeixugat, es fixa més en el cansament físic, psicològic... També pot succeir que un mateix es cansa de "fer el bé" perquè no hi veu resultats, perquè en el món on vivim no es porta ser bo. Evidentment sí que el bé es fa de moltes maneres, però quasi sempre no es veu o s'identifica amb els resultats externs: una obra, una missió, tirar endavant una família, ser acollidor del feble...

Per dir sí a Jesús, per gaudir del descans que Ell ens ofereix cal una condició prèvia: estar cansat i afeixugats de "tant estimar".

El cansament derivat del estimar Déu amb totes les forces, amb tota la persona humana no només cansa, sinó que mata. Morir per amor a Déu en els altres ens porta, mai més ben dit, a un descans "etern" perquè l'amor no mor mai, perquè l'Amor és Déu.

ETIQUETES
ACCIO DE GRÀCIES SENZILL CANSAMENT